Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 2. februára 2012*

„Odvolanie — Dumping — Nariadenie (ES) č. 1472/2006 — Dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Číne a vo Vietname — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 2 ods. 7, článok 9 ods. 5 a článok 17 ods. 3 — Štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve — Individuálny prístup — Výber vzorky“

Vo veci C-249/10 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 18. mája 2010,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, so sídlom v Kowloone (Čína),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, so sídlom v Čung-šane (Čína),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, so sídlom v Kuang-čou (Čína),

Risen Footwear (HK) Co. Ltd, so sídlom v Kowloone,

v zastúpení: L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop a C. Dackö, advokáti,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix a R. Szostak, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Berrisch, Rechtsanwalt, a N. Chesaites, barrister,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: T. Scharf a H. van Vliet, splnomocnení zástupcovia,

Európska konfederácia obuvníckeho priemyslu (CEC),

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (spravodajca) a D. Šváby,

generálny advokát: P. Mengozzi,

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. mája 2011,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. septembra 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Brosmann Footwear (HK) Ltd (ďalej len „Brosmann“), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (ďalej len „Lung Pao“) a Risen Footwear (HK) Co. Ltd svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. marca 2010, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (T-401/06, Zb. s. II-671, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol ich žalobu, ktorou sa domáhali čiastočného zrušenia nariadenia Rady (ES) č. 1472/2006 z 5. októbra 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname (Ú. v. EÚ L 275, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“).

Právny rámec

2 Ustanovenia upravujúce uplatnenie antidumpingových opatrení Európskou úniou sa nachádzajú v nariadení Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 77, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150, ďalej len „základné nariadenie“).

3 Pokiaľ ide o podmienky udelenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „ŠTH“) článok 2 ods. 7 základného nariadenia stanovuje:

„a) V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

Vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu. Do úvahy sa vezmú aj lehoty; ak je to vhodné, použije sa tretia krajina s trhovým hospodárstvom, ktorá je predmetom toho istého prešetrovania.

Prešetrované strany sú informované krátko po začatí prešetrovania o predpokladanej tretej krajine s trhovým hospodárstvom a majú 10 dní na vyjadrenie pripomienok.

b) V antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z Čínskej ľudovej republiky… sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu… preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá, ktoré sú ustanovené v písmene a).

c) Tvrdenie v zmysle písmena b) musí byť v písomnej forme a musí obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, t. j. ak:

— rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, vrátane napr. surovín, nákladov na technológiu a mzdových nákladov, výstupov, tržieb a investícií, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty,

— firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovníckymi normami a ktoré sa používajú na všetky účely,

— výrobné náklady a finančná situácia firiem nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnania dlhov,

— príslušné firmy podliehajú zákonom o konkurze a vlastníctve, ktoré zaručujú právnu istotu a stabilitu činnosti firiem

a

— prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhovej sadzby.

Určenie, či výrobca spĺňa vyššie uvedené kritériá, sa prijme do troch mesiacov od začatia prešetrovania na základe osobitných konzultácií Poradného výboru a potom, ako výrobné odvetvie spoločenstva dostalo príležitosť vyjadriť svoje pripomienky. Toto určenie zostane v platnosti až do konca prešetrovania.“

4 Článok 3 základného nariadenia nazvaný „Vymedzenie ujmy“ vo svojich odsekoch 1, 2 a 7 stanovuje:

„1. Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu spoločenstva, značnú ujmu hroziacu výrobnému odvetviu spoločenstva alebo značnú prekážku v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

2. Vymedzenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie jednak a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu spoločenstva; a b) následný dopad takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva.

…

7. Iné známe faktory ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu spoločenstva sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsobená týmito inými faktormi nemožno pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6. Medzi faktory, ktoré možno v tomto ohľade zvážiť, patrí objem a ceny dovozu nepredávané za dumpingové ceny, pokles dopytu alebo zmeny modelov spotreby, postupy obmedzujúce obchod a hospodársku súťaž medzi výrobcami spoločenstva a tretej krajiny a rozvoj technológií a exportná výkonnosť a produktivita výrobného odvetvia spoločenstva.“

5 Čo sa týka podmienok začatia antidumpingového prešetrovania, článok 5 ods. 2 až 4 základného nariadenia stanovuje:

„2. Podnet podľa odseku 1 obsahuje dostatočné dôkazy o existencii dumpingu, ujme a príčinnej súvislosti medzi údajnými dumpingovými dovozmi a údajnou ujmou. …

…

3. Komisia podľa možnosti posúdi presnosť a primeranosť dôkazov uvedených v podnete, aby bolo možné zistiť, či existujú dostatočné dôkazy pre začatie prešetrovania.

4. Prešetrovanie v zmysle odseku 1 sa začne len v prípade, že sa na základe skúmania pozitívnych a negatívnych reakcií na podnet zo strany výrobcov podobného výrobku v rámci spoločenstva ukáže, že podnet bol podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene. Podnet sa považuje za podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene, ak ho podporia výrobcovia spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia spoločenstva, ktorá podnet podporila alebo odmietla. Prešetrovanie sa však nezačne v prípade, ak výrobcovia spoločenstva, ktorí výslovne podporujú podnet, predstavujú menej ako 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím spoločenstva.“

6 Podľa článku 9 ods. 5 a 6 základného nariadenia:

„5. Antidumpingové clo sa vzťahuje v primeranej výške vo všetkých prípadoch na nediskriminačnom základe na dovoz výrobkov zo všetkých zdrojov, u ktorých sa zistilo, že sú dumpingové alebo spôsobujú ujmu, s výnimkou dovozu z tých zdrojov, v ktorých boli podniky akceptované na základe tohto nariadenia. Nariadenie ukladajúce clo upresní clo pre každého dodávateľa alebo, ak to nie je praktické a vo všeobecnosti vtedy, keď sa uplatňuje článok 2 ods. 7 písm. a), príslušnú dodávateľskú krajinu.

Avšak tam, kde sa uplatňuje článok 2 ods. 7 písm. a), upresní sa individuálne clo pre tých vývozcov, ktorí môžu na základe náležite odôvodnených tvrdení preukázať, že:

a) v prípade úplného alebo čiastočného zahraničného vlastníctva podniku alebo spoločného podniku môžu voľne repatriovať kapitál a zisky;

b) vývozné ceny, množstvá, podmienky a náležitosti predaja sú voľne určené;

c) väčšinový podiel patrí súkromným osobám. Štátni úradníci, ktorí sú členmi správnej rady alebo ktorí zastávajú kľúčové riadiace funkcie, sú buď v menšine alebo sa musí preukázať, že spoločnosť je napriek tomu dostatočne nezávislá od štátu;

d) prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhovej sadzby;

e) v prípade poskytnutia rozdielnych colných sadzieb jednotlivým vývozcom nie je zasahovanie štátu také, aby umožňovalo obchádzanie príslušných opatrení.

6. Keď Komisia obmedzila svoje preskúmanie v súlade s článkom 17, nepresiahne žiadne antidumpingové clo uplatňované na dovoz od vývozcov alebo výrobcov, ktorí sa prihlásili v súlade s článkom 17, ale neboli zahrnutí do prešetrovania, vážené priemerné dumpingové rozpätie stanovené na strany v rámci vzorky… Individuálne clá sa uplatnia na dovoz od ktoréhokoľvek vývozcu alebo výrobcu, ktorému bolo poskytnuté individuálne zaobchádzanie ustanovené v článku 17.“

7 Pokiaľ ide o metódu výberu vzorky, článok 17 ods. 1 a 3 základného nariadenia stanovuje:

„1. V prípadoch, kde je počet osôb, ktoré podali podnet, vývozcov alebo dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií veľký, prešetrovanie sa môže obmedziť na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne na základe informácií dostupných v čase výberu alebo na najväčší reprezentatívny objem výroby, odbytu alebo celkového vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane preskúmať.

…

3. V prípadoch, v ktorých sa prešetrovanie obmedzilo v súlade s týmto článkom, vypočíta sa individuálne dumpingové rozpätie napriek tomu pre každého vývozcu alebo výrobcu, ktorý nebol pôvodne vybraný a ktorý predloží potrebné informácie v lehote stanovenej v tomto nariadení, okrem prípadu, keď je počet vývozcov alebo výrobcov tak veľký, že individuálne prešetrovanie by bolo nadmieru obtiažne a prekážalo by včasnému ukončeniu prešetrovania.“

8 Článok 18 ods. 3 a 4 základného nariadenia stanovuje:

„3. Ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nemajú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu a zároveň, že sú informácie včas predložené a je možné ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností.

4. Ak sa dôkazy alebo informácie neakceptujú, strana, ktorá ich poskytla, je bezodkladne informovaná o dôvodoch a dostane príležitosť, aby poskytla ďalšie vysvetlenie v stanovenej lehote. Ak sa vysvetlenia nepovažujú za dostatočné, dôvody zamietnutia takýchto dôkazov alebo informácií sa sprístupnia a uvedú sa v uverejnených nálezoch.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

9 Všeobecný súd v bodoch 10 až 42 napadnutého rozsudku vymedzil okolnosti predchádzajúce sporu takto:

„10 Žalobkyne… sú spoločnosti so sídlom v Číne vyrábajúce a vyvážajúce obuv.

11 Dovozy obuvi pochádzajúcej z Číny patriacej do určitých tried kombinovanej nomenklatúry podliehali systému množstevných kvót, ktorý sa prestal uplatňovať 1. januára 2005.

12 V nadväznosti na sťažnosť podanú 30. mája 2005 Európskou konfederáciou obuvníckeho priemyslu [ďalej len ‚CEC‘] Komisia Európskych spoločenstiev začala antidumpingové konania týkajúce sa dovozov určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Číne a vo Vietname. Oznámenie o začatí tohto konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 7. júla 2005 (Ú. v. EÚ C 166, s. 14, ďalej len ‚oznámenie o začatí konania‘).

13 Vzhľadom na veľký počet dotknutých strán sa v bode 5.1 písm. a) oznámenia o začatí konania predpokladalo využitie metódy výberu vzorky podľa článku 17 základného nariadenia.

14 V dňoch 25. a 26. júla 2005 sa žalobkyne spojili s Komisiou a poskytli jej informácie požadované v bode 5.1 písm. a) bode i) a v bode 5.1 písm. e) oznámenia o začatí konania na účely priznania štatútu [ŠTH], alebo, ak by im nebol priznaný tento štatút, aby sa im priznalo individuálne zaobchádzanie (ďalej len ‚IZ‘).

15 Dňa 23. marca 2006 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 553/2006 o uložení predbežného antidumpingového cla na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname (Ú. v. EÚ L 98, s. 3, ďalej len ‚predbežné nariadenie‘).

16 Podľa odôvodnenia č. 9 predbežného nariadenia prebiehalo prešetrovanie dumpingu a ujmy od 1. apríla 2004 do 31. marca 2005 (ďalej len ‚obdobie prešetrovania‘). Skúmanie okolností, ktoré sú relevantné pre ohodnotenie ujmy, sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2001 do 31. marca 2005 (ďalej len ‚zohľadňované obdobie‘).

17 So zreteľom na potrebu stanoviť normálnu hodnotu pre výrobky čínskych a vietnamských vyvážajúcich výrobcov, ktorým by [ŠTH] nemusel byť udelený, sa na účely stanovenia normálnej hodnoty na základe údajov z analogickej krajiny, v tomto prípade Brazílskej federatívnej republiky, uskutočnila overovacia návšteva v priestoroch troch brazílskych spoločností (odôvodnenie č. 8 predbežného nariadenia).

18 Pokiaľ ide o dotknutý výrobok, z odôvodnení č. 10, 11, 40 a 41 predbežného nariadenia vyplýva, že zahrnuje najmä sandále, čižmy, vychádzkovú obuv a mestskú obuv, pričom vždy ide o obuv so zvrškom z usne alebo kompozitnej usne. Z odôvodnení č. 12 až 31 predbežného nariadenia navyše vyplýva, že Komisia vylúčila z definície dotknutého výrobku atletickú obuv vyrábanú špeciálnou technológiou (Special Technology Athletic Footwear, ďalej len ‚STAF'), zahrnula do nej však detskú obuv. Podľa odôvodnenia č. 38 predbežného nariadenia, všetka obuv so zvrškom z usne, aj keď zahrnuje široký rozsah štýlov a druhov, má rovnaké základné vlastnosti, [jej] použitie je rovnaké a vnímanie zákazníkmi zostáva v zásade rovnaké. Preto si podľa odôvodnenia č. 39 tohto nariadenia všetky tieto druhy a štýly obuvi priamo konkurujú a sú vo veľkej miere zameniteľné.

19 Komisia teda dospela v odôvodnení č. 52 predbežného nariadenia k záveru, že všetky druhy obuvi so zvrškom z usne alebo kompozitnej kože vyrobené a predávané v príslušných krajinách a v Brazílii a druhy obuvi vyrábanej a predávanej výrobným odvetvím Spoločenstva na trhu Spoločenstva sú podobné s druhmi obuvi vyvážanými z príslušných krajín do Spoločenstva.

20 V rámci stanovovania dumpingu Komisia použila metódu výberu vzorky. Podľa odôvodnenia č. 55 predbežného nariadenia spomedzi čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí sa prihlásili na účely svojho zaradenia do vzorky, 154 vyvážalo do Spoločenstva v priebehu obdobia prešetrovania. Podľa toho istého odôvodnenia sa tieto spoločnosti najskôr považovali za spolupracujúce spoločnosti a boli zohľadnené na účely vytvorenia vzorky.

21 Z odôvodnenia č. 57 predbežného nariadenia vyplýva, že Komisia nakoniec vybrala vzorku trinástich čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí predstavovali viac ako 20 % objemu čínskeho vývozu do Spoločenstva. Podľa odôvodnenia č. 59 tohto nariadenia kritériá zohľadňované na účely daného výberu boli po prvé význam vyvážajúceho výrobcu, pokiaľ ide o predaj na vývoz do Spoločenstva, a po druhé jeho význam, pokiaľ ide o vnútroštátny predaj. Pokiaľ ide o toto druhé kritérium, Komisia v odôvodnení č. 60 predbežného nariadenia uviedla, že údaje týkajúce sa vnútroštátneho predaja zvyšovali reprezentatívnosť vzoriek, lebo poskytovali informácie o cenách a nákladoch súvisiacich s výrobou a predajom dotknutého výrobku na vnútorných trhoch. Podľa odôvodnenia č. 61 predbežného nariadenia čínske spoločnosti vybraté do vzorky predstavovali 25 % objemov vyvážaných do Spoločenstva a 42 % predaja uskutočneného na vnútornom trhu výrobcami spolupracujúcimi na prešetrovaní. Podľa tohto istého odôvodnenia sa vylúčením obuvi STAF z definície dotknutého výrobku reprezentatívnosť vzoriek významne neovplyvnila.

22 Podľa odôvodnenia č. 62 predbežného nariadenia vyvážajúci výrobcovia, ktorí neboli vybratí do vzorky, boli informovaní, že antidumpingové clo, ktoré sa ich bude týkať, sa vypočíta podľa ustanovení článku 9 ods. 6 základného nariadenia. Čo sa týka žiadostí predložených týmito vyvážajúcimi výrobcami týkajúcimi sa výpočtu individuálneho dumpingového rozpätia podľa článku 9 ods. 6 a článku 17 ods. 3 základného nariadenia, Komisia sa v odôvodnení č. 64 predbežného nariadenia domnievala, že ich individuálne preskúmanie by neoprávnene sťažovalo jej úlohu a bránilo by včasnému ukončeniu prešetrovania. Za týchto podmienok bolo dumpingové rozpätie týchto výrobcov stanovené určením váženého priemeru dumpingových rozpätí spoločností, ktoré boli súčasťou vzorky (odôvodnenia č. 135 a 143 predbežného nariadenia).

23 Jedna z trinástich spoločností, ktoré pôvodne chceli byť zaradené do vzorky, neodpovedala na antidumpingový dotazník, ktorý jej zaslala Komisia (odôvodnenie č. 63 predbežného nariadenia).

24 Pokiaľ ide o definíciu pojmu výrobné odvetvie Spoločenstva, Komisia v odôvodnení č. 150 predbežného nariadenia uviedla, že sťažovatelia predstavovali 42 % celkovej výroby Spoločenstva príslušného výrobku. Podľa odôvodnení č. 65 a 151 predbežného nariadenia Komisia vybrala vzorku desiatich spoločností Spoločenstva s ohľadom na objem výroby a ich zemepisnú polohu. Výrobcovia vybraní do vzorky predstavovali 10 % výroby sťažujúcich. Vzhľadom na to bolo uvedené, že 814 výrobcovia Spoločenstva, v ktorých mene bola podaná sťažnosť, sa označujú ako ‚výrobné odvetvie Spoločenstva' v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia (odôvodnenie č. 152 predbežného nariadenia).

25 Pokiaľ ide o totožnosť výrobcov Spoločenstva vybraných do vzork[y], Komisia uviedla, že niektorí mali zákazníkov v Spoločenstve, ktorí získavali svoje výrobky aj z Číny a Vietnamu, čím mali priamy prospech z tohto dovozu. Títo výrobcovia sa preto nachádzali v ‚citlivej pozícii', pretože niektorí z ich klientov im mohli vytýkať to, že podali alebo podporili sťažnosť voči údajnému dumpingu spôsobujúcemu ujmu. Títo výrobcovia sa teda domnievali, že by riskovali ‚odvetné opatrenia' zo strany niektorých svojich klientov, ktoré by mohli viesť až k ukončeniu ich obchodných vzťahov. Komisia teda vyhovela žiadosti o dôverné zaobchádzanie spoločností vybraných do vzorky, pokiaľ ide o odhalenie ich mena (odôvodnenie č. 8 predbežného nariadenia).

26 Pokiaľ ide o úroveň, akú musia predbežné antidumpingové opatrenia dosiahnuť, aby sa odstránila ujma, Komisia spresnila v odôvodnení č. 284 predbežného nariadenia, že pre výrobné odvetvie Spoločenstva možno počas neprítomnosti dumpingu spôsobujúceho ujmu očakávať ziskové rozpätie 2 % z obratu. Podľa tohto istého odôvodnenia uvedené ziskové rozpätie zodpovedá najvyššej úrovni zisku dosiahnutého výrobným odvetvím Spoločenstva počas zohľadňovaného obdobia, čiže v roku 2002, keď boli trhové podiely príslušných krajín pomerne nízke v porovnaní s ich úrovňou zistenou počas obdobia prešetrovania.

27 Listami zo 7. a 12. apríla 2006 Komisia podľa článku 14 ods. 2 a článku 20 ods. 1 základného nariadenia zaslala každej zo žalobkýň kópiu predbežného nariadenia a dokument obsahujúci informácie o podstatných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých boli stanovené predbežné antidumpingové clá (ďalej len ‚predbežný informačný dokument'). Komisia vyzvala žalobkyne, aby jej do 8. mája 2006 zaslali svoje prípadné vyjadrenia k týmto dokumentom.

28 Listami z 8. mája 2006 predložili dve žalobkyne Brosmann… a spoločnosť Lung Pao… Komisii svoje vyjadrenia k predbežnému nariadeniu a predbežnému informačnému dokumentu.

29 Dňa 2. júna 2006 sa v sídle Komisie uskutočnilo stretnutie medzi Lung Pao a Komisiou.

30 Faxom z 8. júla 2006 Komisia podľa článku 20 ods. 2 až 4 základného nariadenia zaslala žalobkyniam konečný informačný dokument o podstatných skutočnostiach a úvahách, na ktorých sa zakladá návrh na stanovenie konečných antidumpingových ciel. Komisia vyzvala žalobkyne, aby jej do 17. júla 2006 zaslali svoje vyjadrenia ku konečnému informačnému dokumentu.

31 Listom z 28. júla 2006 Komisia doručila žalobkyniam dodatkový konečný informačný dokument.

32 Listami zo 17. júla a 2. augusta 2006 tri žalobkyne Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) [Ltd], Lung Pao, ako aj Novi Footwear (Far East) Pte Ltd zaslali Komisii svoje vyjadrenia ku konečnému informačnému dokumentu a dodatkovému konečnému informačnému dokumentu. Listom zo 7. augusta 2006 ďalšia žalobkyňa Risen Footwear (HK) Co. [Ltd] zaslala Komisii svoje vyjadrenia k dodatkovému konečnému informačnému dokumentu.

33 Dňa 5. októbra 2006 Rada Európskej únie prijala [sporné] nariadenie. Na základe [tohto] nariadenia Rada uložila konečné antidumpingové clo na dovoz obuvi so zvrškom z usne alebo kompozitnej usne, s výnimkou športovej obuvi, STAF, papúč a ostatnej bytovej obuvi, a obuvi s ochrannou špičkou s pôvodom v Číne, ktorá spadá pod viacero kódových označení kombinovanej

nomenklatúry (článok 1 [sporného] nariadenia). Sadzba konečného antidumpingového cla vzťahujúca sa na čistú cenu výrobkov topánok pochádzajúcich z výroby žalobkýň na hranici Spoločenstva pred uložením cla je 16,5 %. Podľa článku 3 [sporného] nariadenia sa toto nariadenie uplatňovalo počas obdobia dvoch rokov.

34 Pokiaľ ide o dotknutý výrobok, Rada potvrdila úvahy Komisie (pozri bod 18 vyššie), podľa ktorých mala byť STAF vylúčená z tejto definície, pričom táto definícia sa mala vzťahovať na detskú obuv (odôvodnenia č. 19 a 25 [sporného] nariadenia). Rada však zamietla žiadosti smerujúce k vylúčeniu z definície dotknutého výrobku šiestich druhov obuvi, ktoré sa vyrábajú patentovanou technológiou. Vo vzťahu k tejto kategórii obuvi Rada uviedla, že patentovaná technológia sama osebe nepredstavuje podstatnú zmenu vlastností obuvi určenej na bežné použitie. Táto obuv si totiž stále konkuruje s výrobou dotknutého výrobku v Spoločenstve. (odôvodnenie č. 37 [sporného] nariadenia).

35 Pokiaľ ide o reprezentatívnosť vzorky čínskych výrobcov, Rada v odôvodnení č. 44 napadnutého nariadenia zdôraznila, že podniky, ktoré boli zahrnuté do vzorky, predstavovali viac ako 12 % vývozu do Spoločenstva od výrobcov, ktorí spolupracovali počas prešetrovania. Keďže článok 17 základného nariadenia nestanovoval prahovú hodnotu vzťahujúcu sa na stupeň reprezentatívnosti, vytvorená vzorka bola v zmysle tohto ustanovenia reprezentatívna.

36 Rada tiež spresnila v odôvodnení č. 46 [sporného] nariadenia, že cieľom uplatnenej metódy bolo zabezpečiť čo najväčšiu reprezentatívnosť vzoriek a zahrnúť do najväčšieho možného reprezentatívneho objemu vývozu, ktorý sa dal primerane prešetriť, aj niektoré spoločnosti s reprezentatívnym domácim predajom.

37 Pokiaľ ide o vzorku výrobcov Spoločenstva, Rada zamietla v odôvodneniach č. 53 až 59 [sporného] nariadenia všetky výhrady spochybňujúce jej reprezentatívnosť, a teda potvrdila posúdenia, ktoré Komisia uviedla v predbežnom nariadení (pozri bod 24 vyššie).

38 Pokiaľ ide o otázky súvisiace so žiadosťami viacerých spoločností o priznanie [ŠTH], ku ktorým sa Komisia nevyjadrila, Rada sa im venovala v odôvodneniach č. 60 až 65 [sporného] nariadenia.

39 Podľa týchto odôvodnení skutočnosť, že Komisia individuálne neodpovedala na každú žiadosť, ktorá jej bola v tomto ohľade predložená, nie je porušením základného nariadenia. Právne naopak, je v súlade s článkom 17 tohto nariadenia. Metóda výberu vzorky upravená daným článkom sa uplatní aj v prípade, keď vysoký počet dotknutých spoločností žiada o priznanie buď [ŠTH], alebo IZ. V prejednávanej veci výnimočne vysoký počet žiadostí predložených dotknutými spoločnosťami nedal správnemu orgánu inú možnosť, ako skúmať výlučne len tie žiadosti, ktoré pochádzali od spoločností zo vzorky, aby zosúladil požiadavky vyplývajúce z čo najindividuálnejšej možnej analýzy spisu a dodržal pritom záväzné lehoty. Z toho vyplynula nevyhnutnosť uplatniť na všetky spoločnosti, ktoré neboli vybraté do vzorky, vážené priemerné dumpingové rozpätie, ktoré bolo vypočítané pre podniky zo vzorky. Z toho vyplýva, že výhrady formulované v priebehu správneho konania, podľa ktorých výpočet dumpingu nie je reprezentatívny, sa taktiež musia zamietnuť.

40 Tieto úvahy platia aj v prípade žiadostí o priznanie IZ.

41 Pokiaľ ide o definíciu výrobného odvetvia Spoločenstva, Rada v odôvodnení č. 157 [sporného] nariadenia zdôraznila, že u žiadneho zo sťažovateľov sa nezistilo, že by na prešetrovaní nespolupracoval. Úplné dotazníky týkajúce sa ujmy boli zaslané len výrobcom Spoločenstva, ktorí boli navrhovateľmi zaradenými do vzorky, čo vyplýva zo samotnej povahy vzorky (odôvodnenie č. 158 [sporného] nariadenia).

42 Pokiaľ ide o úroveň, akú musia predbežné antidumpingové opatrenia dosiahnuť na odstránenie ujmy, Rada sa v odôvodnení č. 292 napadnutého nariadenia odvolala na dôkazy predložené výrobným odvetvím Spoločenstva po zavedení predbežných ciel, z ktorých vyplývalo, že ziskové rozpätie 2 % stanovené predbežným nariadením (pozri bod 26 vyššie) musí byť prehodnotené. Na základe toho Rada zvýšila uvedené ziskové rozpätie na 6 % z obratu výrobného odvetvia Spoločenstva, pričom spresnila, že toto odvetvie dosiahlo také ziskové rozpätie v oblasti obuvi, ktorá nebola predmetom dumpingu spôsobujúceho ujmu.“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

10 Žalobkyne návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. decembra 2006 podali žalobu smerujúcu k zrušeniu sporného nariadenia. Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. marca 2007 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. apríla 2007 CEC tiež podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Uznesením z 2. augusta 2007 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa prijal návrhy na vstup Komisie a CEC ako vedľajších účastníkov konania.

11 Na podporu svojich návrhov žalobkyne predložili osem žalobných dôvodov založených na:

— porušení článku 2 ods. 7 písm. b) a článku 9 ods. 5 základného nariadenia, ako aj zásad rovnosti zaobchádzania a ochrany legitímnej dôvery,

— porušení článku 2 ods. 7 písm. c) a článku 18 základného nariadenia, ako aj porušení práva na obhajobu,

— zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 5 ods. 4 základného nariadenia,

— zjavne nesprávnom posúdení, ako aj porušení článku 1 ods. 4 a článkov 2 a 3 základného nariadenia,

— zjavne nesprávnom posúdení, ako aj porušení článku 17 základného nariadenia a článku 253 ES,

— zjavne nesprávnom posúdení, ako aj porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia a článku 253 ES,

— zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia a

— zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 9 ods. 4 základného nariadenia.

12 Všeobecný súd zamietol prvé dva žalobné dôvody na základe toho, že v bodoch 77 a 78 napadnutého rozsudku usúdil, že základné nariadenie v prípade uplatnenia techniky výberu vzorky nepriznáva subjektom, ktoré nie sú súčasťou vzorky, bezpodmienečné právo na výpočet individuálneho dumpingového rozpätia. Ako Všeobecný súd uviedol, prijatie takejto žiadosti totiž závisí od rozhodnutia Komisie týkajúceho sa uplatnenia článku 17 ods. 3 základného nariadenia. Podľa Všeobecného súdu priznanie ŠTH alebo IZ slúži podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia len na stanovenie metódy výpočtu normálnej hodnoty na účely výpočtu individuálnych dumpingových rozpätí, pričom Komisia nebola povinná skúmať žiadosti o ŠTH/IZ pochádzajúce od subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, pokiaľ v rámci uplatnenia tohto článku 17 ods. 3 dospeje k záveru, že výpočet takýchto rozpätí by nenáležite sťažil jej úlohu a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania. Všeobecný súd z toho v bode 92 daného rozsudku vyvodil, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď

nepreskúmala žiadosti žalobkýň o ŠTH/IZ, pričom tie sa nemohli odvolávať na prekročenie lehoty troch mesiacov podľa článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, lebo táto lehota sa týkala prípadov, v ktorých bola Komisia povinná uvedené žiadosti preskúmať.

13 Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod, Všeobecný súd ho zamietol a v bode 112 napadnutého rozsudku usúdil, že vyhlásenie výrobcov Spoločenstva o tom, že sťažnosť podporujú, stačila na preukázanie existencie podpory sťažnosti v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia. Okrem toho Všeobecný súd v bodoch 114 a 118 daného rozsudku uviedol, že nič nebráni Komisii zohľadniť v rámci prešetrovania dôkazy, ktoré boli na základe ich povahy získané pred začatím takého prešetrovania, a že v prejednávanom prípade bolo sporné nariadenie prijaté v 15-mesačnej lehote stanovenej v základnom nariadení.

14 Štvrtý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení, ako aj porušení článku 1 ods. 4 a článkov 2 a 3 základného nariadenia Všeobecný súd zamietol z dôvodu, že inštitúcie správne definovali dotknutý výrobok v dočasnom nariadení, ako aj v spornom nariadení. Všeobecný súd v bode 156 napadnutého rozsudku zamietol aj piaty žalobný dôvod predložený žalobkyňami na podporu žaloby, ktorým v podstate spochybňovali reprezentatívnosť vzorky vyvážajúcich výrobcov vybranej podľa článku 17 základného nariadenia, ako aj v tejto súvislosti napádali odôvodnenie sporného nariadenia.

15 Pokiaľ ide o šiesty žalobný dôvod, Všeobecný súd rozhodol najmä v bode 164 napadnutého rozsudku, že Komisia mala potrebné informácie na vytvorenie vzorky výrobcov Spoločenstva na základe kritérií, ktoré považovala za najrelevantnejšie. Keďže žalobkyne nespochybnili relevantnosť týchto kritérií, rozhodol, že ich argumentácia, ktorá sa týkala vytvorenia vzorky, musela byť v tejto súvislosti zamietnutá. V bode 173 napadnutého rozsudku tiež rozhodol, že tvrdenia žalobkýň vzťahujúce sa na údajne nepravdivé údaje poskytnuté dvoma talianskymi spoločnosťami by bolo možné považovať za relevantné, len ak by tieto údaje mohli spochybniť faktory, ktoré Rada zohľadnila pri stanovení existencie ujmy.

16 Pokiaľ ide o siedmy žalobný dôvod, ktorý bol založený na zjavne nesprávnom posúdení týkajúcom sa zlých vývozných výsledkoch výrobného odvetvia Spoločenstva, Všeobecný súd v bode 192 napadnutého rozsudku usúdil, že Rada správne rozhodla v odôvodnení č. 224 napadnutého nariadenia, že vzhľadom na to, že podstatná väčšina výroby bola určená na trh Spoločenstva, výsledky vývozu preto nemohli spôsobiť značnú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva. Všeobecný súd v bode 196 napadnutého rozsudku tiež konštatoval, že účinky vyplývajúce z dovozov pochádzajúcich z ďalších krajín nemohli spochybniť príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi a ujmou výrobného odvetvia Spoločenstva. Navyše, ako Všeobecný súd rozhodol v bode 199 uvedeného rozsudku, ak inštitúcie konštatujú, že dovozy výrobku, ktorý dovtedy podliehal kvantitatívnym obmedzeniam, po uplynutí týchto obmedzení narastú, môžu tento nárast zohľadniť na účely posúdenia ujmy, ktorá vznikla výrobnému odvetviu Spoločenstva. V bode 200 tohto daného rozsudku dospel k záveru, že inštitúcie zohľadnili viaceré faktory týkajúcich sa ujmy a príčinnej súvislosti, ktoré sa vzťahovali nielen na posledný štvrťrok obdobia prešetrovania, ale aj na zohľadňované obdobie.

17 Napokon Všeobecný súd zamietol aj ôsmy žalobný dôvod predložený žalobkyňami na podporu žaloby, ktorým tvrdili, že posúdenie Rady v spornom nariadení týkajúce sa úrovne, akú musia dosiahnuť konečné antidumpingové opatrenia, aby sa odstránila ujma, bolo zjavne nesprávne, pričom Všeobecný súd v bode 208 napadnutého rozsudku usúdil, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že vychádzala zo ziskového rozpätia, ktoré výrobné odvetvie Spoločenstva dosiahlo predajom inej obuvi ako tej, ktorá bola predmetom sťažnosti, pretože táto iná obuv je dostatočne blízka dotknutému výrobku.

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

18 Odvolateľky svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd nezrušil sporné nariadenie, a zaviazal ich na náhradu trov konania pred Všeobecným súdom,

— zrušil sporné nariadenie a

— zaviazal Radu na náhradu trov odvolacieho konania a konania pred Všeobecným súdom.

19 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie,

— subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a

— ďalej subsidiárne zamietol žalobu a v každom prípade zaviazal odvolateľky na náhradu trov odvolacieho konania.

20 Komisia navrhuje zamietnuť odvolanie a zaviazať odvolateľky na náhradu jej trov konania.

O odvolaní

21 Odvolateľky na podporu svojho odvolania uvádzajú deväť dôvodov založených po prvé na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 7 a článku 9 ods. 5 základného nariadenia, po druhé na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia a nedostatku odôvodnenia s ohľadom na trojmesačnú lehotu uplatnenú na žiadosti o ŠTH/IZ čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí sú súčasťou vzorky, po tretie na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) pokiaľ ide o tú istú lehotu, ako bola uplatnená na žiadosti odvolateliek o ŠTH/IZ, po štvrté na skreslení dôkazov, nedostatku odôvodnenia a nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o uplatnenie článku 3 ods. 2, 5 a 6 a článku 4 ods. 1, ako aj článku 5 ods. 4 tohto nariadenia, a po piate na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia. Ďalšie štyri odvolacie dôvody predložené na podporu odvolania sa týkajú konštatovaní Všeobecného súdu o ujme spôsobenej výrobcom Spoločenstva a sú založené po prvé na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 3 základného nariadenia a skreslení dôkazov, po druhé na nesprávnom právnom posúdení, čo sa týka povinnosti prešetrovacieho orgánu starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti, po tretie na porušení článku 253 ES a po štvrté na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 3 ods. 7 základného nariadenia.

O odvolacích dôvodoch založených na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 2 ods. 7 a článku 9 ods. 5 základného nariadenia

22 Prvé tri odvolacie dôvody treba preskúmať spoločne v rozsahu, v akom sa týkajú pochybení, ku ktorým údajne došlo v spornom nariadení v súvislosti so žiadosťami odvolateliek o ŠTH/IZ.

Tvrdenia účastníkov konania

23 Odvolateľky prvým odvolacím dôvodom tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) a článku 9 ods. 5 základného nariadenia, keď rozhodol, že inštitúcie neboli povinné skúmať žiadosti odvolateliek o ŠTH/IZ, ani ich nijako zohľadniť. Odvolateľky tvrdia, že ak čínski vyvážajúci výrobcovia dokážu preukázať, že spĺňajú podmienky

stanovené v týchto ustanoveniach, musí sa s nimi nakladať, ako keby boli usadení v inom štáte ako v tom, ktorého výrobcovia dané podmienky nespĺňajú, t. j. štát, v ktorom existuje iné ako trhové hospodárstvo. Vo svojej podstate sa uvedené ustanovenia môžu uplatňovať len individuálne, pretože z nich vyplýva, že kvalifikácia hospodárskych podmienok, v ktorých pôsobia jednotlivé spoločnosti, sa vykoná individuálne. Odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zredukoval rozsah ich žiadosti o ŠTH/IZ na žiadosť o individuálne dumpingové rozpätie v zmysle článku 17 základného nariadenia. V každom prípade žiadali o uznanie toho, že vykonávajú svoju činnosť v „Číne s trhovým hospodárstvom“, a teda aby im bola priznaná vážená priemerná colná sadzba uplatniteľná na výrobcov pôsobiacich v takých podmienkach. Navyše sa podľa žalobkýň Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že inštitúcie mohli oprávnene tvrdiť, že počet žiadostí o ŠTH/IZ bol taký veľký, že ich preskúmanie by im zabránilo vo včasnom skončení prešetrovania.

24 Pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod, žalobkyne tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že neskúmal ich tvrdenie, podľa ktorého inštitúcie porušili článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, pretože nerozhodli o žiadosti čínskych výrobcov, ktorí boli súčasťou vzorky, o ŠTH/IZ do troch mesiacov od začatia prešetrovania. Tým, že Všeobecný súd neposkytol v tejto súvislosti nijaké odôvodnenie, porušil podľa ich tvrdenia svoju povinnosť odôvodnenia.

25 Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že odvolateľky nemôžu uplatňovať článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, pokiaľ ide o ich žiadosti o ŠTH, pričom ako dôvod uviedol, že trojmesačná lehota „sa týka prípadov, v ktorých je Komisia povinná… preskúmať“ žiadosti o ŠTH/IZ.

26 Rada tvrdí, že prvý odvolací dôvod spočíva v zopakovaní žalobného dôvodu predloženého v prvostupňovom konaní, ktorý bol zamietnutý Všeobecným súdom. Rada dodáva, že je nesporné, že vývozcom, ktorí nie sú súčasťou vzorky a ktorých žiadosť o ŠTH nebola prijatá podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia, nemožno priznať individuálne dumpingové rozpätie bez ohľadu na to, či majú, alebo nemajú sídlo v štáte s trhovým hospodárstvom. V prípade štátov s iným ako trhovým hospodárstvom je teda účelom ŠTH/IZ umožniť podnikom, ktoré nie sú súčasťou vzorky, alebo podnikom, ktorých žiadosť bola prijatá podľa tohto článku 17 ods. 3, získať individuálne dumpingové rozpätie. V každom prípade odvolateľky v prvostupňovom konaní nežiadali o priznanie individuálneho dumpingového rozpätia ani individuálnych colných sadzieb, preto je ich argumentácia irelevantná.

27 Komisia pripomína, že hlavný argument odvolateliek spočíva v tvrdení, že preskúmanie žiadostí subjektov o ŠTH/IZ, ktoré nie sú súčasťou vzorky, môže byť užitočné, hoci sa týmto subjektom individuálne dumpingové rozpätie neprizná. Údajne tvrdia, že toto preskúmanie môže byť užitočné, ak v jeho dôsledku môže byť dotknutým subjektom poskytnutá (vážená priemerná) colná sadzba subjektov, ktoré sú súčasťou vzorky, ktorým bolo priznané ŠTH alebo IZ. Všeobecný súd sa však domnieval, čo odvolateľky nespochybnili, že to v prejednávanej veci nebolo možné. Komisia tvrdí, že odvolateľky nepredložili nijaké odôvodnenie preukazujúce povinnosť inštitúcií posúdiť každú žiadosť o ŠTH/IZ, a to aj v prípade, ak sa rozhodnú pre použitie výberu vzorky, čo je údajne povinnosť, ktorú Všeobecný súd podľa nich uplatnil nesprávne.

28 Rada a Komisia v súvislosti s druhým odvolacím dôvodom najmä tvrdia, že je neprípustný, pretože predstavuje nový žalobný dôvod prvýkrát predložený až v štádiu odvolania.

29 S ohľadom na tretí odvolací dôvod sa Rada domnieva, že dotknutá trojmesačná lehota sa uplatní výslovne na „určenie [toho], či výrobca spĺňa vyššie uvedené kritériá“ na priznanie ŠTH. Ak sa táto skutočnosť nepreskúmava, trojmesačná lehota sa neuplatní. Podľa Komisie inštitúcie neboli povinné preskúmať žiadosti odvolateliek o ŠTH/IZ na základe tých istých dôvodov, ako boli uvedené v odpovedi na prvý odvolací dôvod. Tento odvolací dôvod je teda nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

30 Na úvod treba uviesť, že článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia stanovuje, že v zmysle výnimky z pravidiel stanovených v odsekoch 1 až 6 toho istého článku sa v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom.

31 Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) sa však v prípade antidumpingových prešetrovaní, ktoré sa týkajú dovozu tovarov najmä z Číny, normálna hodnota určí v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu, a v súlade s kritériami a postupmi stanovenými v článku 2 ods. 7 písm. c) uvedeného nariadenia preukáže, že u tohto výrobcu, resp. výrobcov pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný dotknutému výrobku, prevládajú podmienky trhového hospodárstva.

32 Treba zdôrazniť, že dôkazné bremeno spočíva na výrobcovi, ktorý žiada o ŠTH podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia. Na tento účel článok 2 ods. 7 písm. c) prvý odsek základného nariadenia stanovuje, že návrh predložený takým výrobcom musí obsahovať dostatok dôkazov, ktoré sú špecifikované v uvedenom ustanovení, o tom, že tento výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva. Preto inštitúcie Únie nie sú povinné dokazovať, že výrobca nespĺňa podmienky stanovené na priznanie takého štatútu. Naopak, úlohou týchto inštitúcií je posúdiť, či sú dôkazy predložené dotknutým výrobcom dostatočné na preukázanie, že kritériá na priznanie ŠTH stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvom pododseku základného nariadenia sú splnené, kým úlohou súdov Únie je preskúmať, či toto posúdenie nebolo zjavne nesprávne.

33 Ako vyplýva z bodu 14 napadnutého rozsudku, odvolateľky poskytli Komisii informácie požadované v bode 5.1 písm. a) bode i) a bode 5.1 písm. e) oznámenia o začatí konania na účely priznania ŠTH, alebo, ak by im nebol priznaný, tak aspoň IZ. Inštitúcie Únie nepristúpili k individuálnemu preskúmaniu uvedených žiadostí.

34 Z odôvodnenia č. 61 sporného nariadenia totiž vyplýva, že dotknuté inštitúcie usúdili, pričom sa odvolali na článok 17 základného nariadenia, že z dôvodu povahy spôsobu výberu vzorky sa vývozcom odoprie možnosť individuálneho posúdenia. V uvedenom odôvodnení bolo tiež spresnené, že počet žiadostí o ŠTH a IZ bol tak veľký, že ich preskúmanie, ktoré sa v niektorých iných prípadoch vykoná, bolo z administratívneho hľadiska nemožné. Inštitúcie Únie teda za týchto okolností usúdili, že na všetky spoločnosti, ktoré neboli zaradené do vzorky, je vhodné použiť vážené priemerné dumpingové rozpätie, ktoré bolo stanovené pre všetky spoločnosti vo vzorke.

35 Všeobecný súd v bodoch 72 až 80 napadnutého rozsudku zamietol tvrdenie žalobkýň, že podľa základného nariadenia bola Komisia povinná preskúmať každú individuálnu žiadosť o ŠTH a IZ pochádzajúcu od subjektov usadených v krajine s iným ako trhovým hospodárstvom. V bode 78 napadnutého rozsudku teda rozhodol, že Komisia nebola povinná skúmať žiadosti o ŠTH/IZ pochádzajúce od subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, ak pri uplatnení článku 17 ods. 3 základného nariadenia dospela k záveru, že výpočet individuálneho dumpingového rozpätia by nenáležite sťažil jej úlohu a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania.

36 Všeobecný súd sa však dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že Komisia nebola povinná preskúmať žiadosti o ŠTH, ktoré sa zakladali na článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia, predložené subjektmi, ktoré neboli zaradené do vzorky.

37 Na tento účel treba po prvé a predovšetkým uviesť, že článok 2 ods. 7 základného nariadenia patrí medzi ustanovenia tohto nariadenia týkajúce sa samotného určenia normálnej hodnoty, kým článok 17 daného nariadenia, týkajúci sa výberu vzorky, je súčasťou ustanovení týkajúcich sa najmä rôznych možných spôsobov určenia dumpingového rozpätia. Ide teda o ustanovenia s odlišným obsahom a účelom.

38 Po druhé povinnosť Komisie rozhodnúť o žiadosti predloženej subjektom o ŠTH výslovne vyplýva z článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia. Toto ustanovenie totiž stanovuje povinnosť určiť normálnu hodnotu podľa odsekov 1 až 6 daného článku, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov preukáže, že u tohto výrobcu, resp. výrobcov prevládajú podmienky trhového hospodárstva. Takáto povinnosť týkajúca sa uznania podmienok hospodárstva, v ktorých pôsobí každý jednotlivý výrobca, pokiaľ ide o výrobu a predaj podobného dotknutého výrobku, nie je podmienená spôsobom, akým sa vypočíta dumpingové rozpätie.

39 Po tretie podľa článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia určenie, či výrobca spĺňa kritériá uvedené v prvom pododseku tohto článku 2 ods. 7 písm. c), aby mu mohol byť priznaný ŠTH, sa prijme do troch mesiacov od začatia prešetrovania.

40 Preto prvé tri odvolacie dôvody, ktoré odvolateľky predložili na podporu svojej obhajoby, treba prijať v rozsahu, v akom sa zakladajú na porušení článku 2 ods. 7 základného nariadenia. Napadnutý rozsudok treba teda zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie odvolacie dôvody.

O žalobe v prvom stupni

41 Podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Súdny dvor môže sám rozhodnúť s konečnou platnosťou vo veci samej, ak to stav konania dovoľuje. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci.

42 V prvom rade z bodov 36 až 40 tohto rozsudku vyplýva, že Komisia mala preskúmať odôvodnené žiadosti, ktoré jej odvolateľky predložili na základe článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia na účely priznania ŠTH v rámci antidumpingového konania upraveného sporným nariadením. Ďalej treba konštatovať, že nemožno vylúčiť, že by také preskúmanie mohlo viesť voči nim k uloženiu odlišného konečného antidumpingového cla než 16,5 %, ktoré sa na ne uplatňuje podľa článku 1 ods. 3 sporného nariadenia. Z tohto istého ustanovenia sporného nariadenia totiž vyplýva, že konečné antidumpingové clo vo výške 9,7 % bolo uložené len voči jedinému čínskemu subjektu zaradenému do vzorky, ktorému bol priznaný ŠTH. Ako vyplýva z bodu 38 tohto rozsudku, ak by Komisia konštatovala, že aj v prípade odvolateliek prevládali podmienky trhového hospodárstva, v prípade nemožnosti určiť individuálne dumpingové rozpätie sa im mala tiež priznať táto znížená výška cla.

43 Za týchto okolností treba sporné nariadenie zrušiť v rozsahu, v akom sa týka odvolateliek.

O trovách

44 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Článok 69 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku vo svojom odseku 2 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Článok 69 ods. 4 rokovacieho poriadku v prvom pododseku stanovuje, že inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania, a podľa tretieho pododseku môže Súdny dvor rozhodnúť, že aj iní vedľajší účastníci ako tí, ktorí sú výslovne uvedení v predchádzajúcich pododsekoch, znášajú vlastné trovy konania.

45 Keďže sa odvolaniu odvolateliek vyhovelo a sporné nariadenie bolo zrušené v rozsahu, v akom sa ich týka, treba rozhodnúť, že Rada je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli odvolateľkám v prvostupňovom konaní, ako aj v rámci tohto konania v súlade s návrhmi odvolateliek v tomto zmysle. Okrem toho treba rozhodnúť, že Komisia a CEC znášajú svoje vlastné trovy konania tak v prvostupňovom konaní, ako aj v tomto konaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. marca 2010, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (T-401/06), sa zrušuje.**

2. **Nariadenia Rady (ES) č. 1472/2006 z 5. októbra 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd.**

3. **Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd tak v prvostupňovom konaní, ako aj v tomto konaní.**

4. **Európska komisia a Európska konfederácia obuvníckeho priemyslu (CEC) znášajú vlastné trovy konania tak v prvostupňovom konaní, ako aj v tomto konaní.**

Podpisy